

”Copiii de la Oțelul au muncit mai mult, și-au dorit victoria și au meritat-o”

Scris de Vlad DRăgan & Marius Cernat
Duminică, 06 Decembrie 2015 18:31

În 2014, site-ul suporterilor Dunărea Bătrână l-a trecut pe Dorin Semeghin printre cele 50 de legende ale clubului la 50 de ani de la înființarea Oțelului, fundașul stânga fiind unul dintre favoriții publicului gălățean, apreciat atât pentru evoluțiile sale din teren, temperamentul vulcanic, cât și pentru felul amuzant și inofensiv în care își provoca adversarii.

Ajuns la 36 de ani, “Seme” îmbracă tricoul celor de la Rapid CFR Suceava și a fost cel mai periculos adversar al Oțelului în meciul de ieri. Fundașul stânga a provocat și câteva clinciuri în timpul partidei, și-a altoit peste ceafă propriii colegi, a zâmbit la glumele spectatorilor legate de perioada Grigoraș, iar la final a recunoscut că “oțelarii” au meritat victoria, chiar dacă formația gălățeană este alcătuită doar din copii.

Dorin Semeghin: *”Copiii de la Oțelul au muncit mai mult, și-au dorit victoria și au meritat-o.”*

“Seme”, micuțul fundaș stânga oțelar cu inimă mare, s-a născut pe 29 martie 1979, în Gura Humorului. A început fotbalul de performanță la 18 ani la Fălticeni (pentru echipa a doua) și a mai jucat pentru Foresta Suceava, Dinamo, Poiana Câmpina, Petrolul Ploiești, FC Argeș sau Hapoel Petah-Tikva, până a ajunge la Oțelul, nu înainte de a fi campion cu Dinamo și remarcat de către Alex Ferguson la un meci contra lui Manchester United. Felul în care a luptat pentru Oțelul timp de doi ani, tratând fiecare partidă de parcă era ultima, l-au adus pe buzele oricărui iubitor al fotbalului gălățean. În numai doi ani, “Seme” a devenit nu numai feblețea tribunelor, ci și un fotbalist demn de echipa all-time a Galațiului, fiind considerat de mulți cel mai bun fundaș stânga din istoria Oțelului.

Deși, în glumă, a fost la un pas să se lase de fotbal la Galați și să se apuce de șah, la sfaturile

”Copiii de la Oțelul au muncit mai mult, și-au dorit victoria și au meritat-o”

Scris de Vlad DRăgan & Marius Cernat
Duminică, 06 Decembrie 2015 18:31

antrenorului său de atunci, Petre Grigoraș, “Seme” a fost cel mai iubit jucător oțelar din acea perioadă. Mărturie stau dese scandări ale numelui său dinspre tribune, dar și mesajul brigăzii Grupa C din Peluza Nord: “Cine n-are un Seme să-și cumpere”.

Deși nu ar fi putut ataca vreodată poziția coechipierului Viorel Tănase în inimile noastre, pe Semeghin ni-l aducem aminte cu toții fluturând, fericit, steagul roș-alb-albastru în fața suporterilor din galerie. E imaginea pe care și-o aduce și el aminte cu siguranță. Pentru că întotdeauna a vorbit cu plăcere de Galați, și-a exprimat bucuria câștigării campionatului și a încurajat echipa înaintea confruntărilor cu titanii europeni.

Cum a devenit cel mai iubit oțelar? În ciuda poziției defensive ocupate în teren, Seme a fost un fundaș ultraofensiv prin exprimare. Raidurile sale în jumătatea adversă, disponibilitatea la efort (care nu-ți dădeau voie să întrebi dacă a fost la vreun chef în noaptea dinainte) și în special centrările de mare clasă în careu, reprezentau principalele sale atuuri. Micul nostru Beckham a reușit, cu 13 centrări decisive, să fie cel mai bun pasator din campionatul intern în 2007.

Reușita sa este cu atât mai importantă, cu cât următorul clasat în acel an era Ovidiu Herea de la Rapid cu doar 8 assist-uri. Dacă mai punem la socoteală faptul că giuleșteanul era jucător de creație, deci era obligat să aibă o normă de pase decisive pe an, atunci putem înțelege de ce Semeghin poate fi considerat fără probleme cel mai bun fundaș stânga din istoria Oțelului. La doar 1,69 metri și cu doar 63 de kilograme, Semeghin nu părea neapărat un fotbalist cât mai mult o inimă roș-alb-albastră, transformată în uragan pe faza ofensivă, și într-un vulcan coleric în apărare. De altfel, clinciurile cu adversarii l-au și făcut faimos în rândul suporterilor. Stilul său aparte de a sări furios la gâtul oponentilor, doar pentru a-i mângâia inofensiv pe cap într-un final, a făcut mereu deliciul publicului. A evoluat în dubla istorică împotriva Trabzonsporului și în meciurile de calificare împotriva celor de la Lokomotiv Sofia, înscriind și golul de 1-2 care ne dădea speranțe la un rezultat pozitiv. De altfel, experiența sa europeană din trecut a fost de mare ajutor Oțelului. În turul cu Trabzon nu se știe cum l-a provocat pe cel mai bun om al oaspeților, africanul Yatarra (un fel de Ronaldinho al turcilor la acea vreme), dar cert este că adversarul nu a mai îndurat și l-a lovit pe Seme fiind imediat eliminat! În retur, Dorin a făcut un nou meci mare și probabil că toți gălățenii care au ascultat acea partidă de legendă la radio își aduc aminte cum comentatorul explica felul în care vulcanicul “Seme” a fost atacat cu o ploaie de brichete de aprigii fani turci. Parcă ni-l și imaginam scâlbâindu-se în fața infernalului public turc... De asemenea, mai țineți minte golul din penalty marcat de Jula, în minutul 90, al meciului retur cu Trabzonspor? Pe una din reluările executării aceluiași penalty se poate observa o imagine fascinantă: undeva la mijlocul terenului, un jucător “oțelar” stă în genunchi, cu mâinile împreunate a rugăciune, implorând Divinitatea pentru o victorie de neuitat a Oțelului. Acel jucător era micuțul sufletist Dorin Semeghin... Plecarea sa, regretată enorm de fanii oțelari, după doar 65 de meciuri în roș-alb-albastru, în ciuda speranței într-un cuplu năucitor Semeghin-Sălăgeanu, pe partea stângă, a venit în 2008. Din păcate, fotbalistul a fost scos pe ușa din spate de la Oțelul, cum au pățit însă și alți fotbaliști de legendă, fiind trimis la echipa a II-a, acuzat că nu și-ar fi apărat corect șansele, deși totul se rezuma la faptul că nu semnase prelungirea contractului. Cu toate acestea, Dorin își dovedise deja loialitatea când a refuzat o reîntoarcere la Dinamo!

A rămas totuși în Divizia A, la Gaz Metan, cu care a retrogradat din primul sezon, apoi a mai încercat Cetatea Suceava, Astra Ploiești și Gloria Buzău, înainte de a reveni definitiv acasă, la Rapid CFR Suceava, echipă la care joacă constant și astăzi, fiind căpitanul echipei și cel mai apreciat jucător de către suporterii...